

Biogram prof. dr. hab. Leszka Żukowskiego

Leszek Żukowski urodził się w 1929 roku w Kutnie. Był uczestnikiem Powstania Warszawskiego, żołnierzem Armii Krajowej, więźniem obozów koncentracyjnych we Flossenbürgu i Dachau. Po powrocie do kraju rozpoczął w 1947 roku studia wyższe w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie na Wydziale Technologii Drewna, gdzie uzyskał w 1952 roku stopień inżyniera technologii drewna i magistra nauk agrotechnicznych. Stopnie doktora oraz doktora habilitowanego nadała Mu Rada Wydziału Technologii Drewna SGGW, odpowiednio w 1965 i 1969 roku. Tytuł profesora otrzymał w 1986 roku.

Na osobowość zawodową profesora Leszka Żukowskiego wpłynęły i nadały kształt środowiska akademicko-naukowe Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego oraz praktyka przemysłowa.

Jeszcze jako student przez dwa lata pracował w Instytucie Badawczym Leśnictwa w Zakładzie Chemicznej Technologii Drewna. Po skończeniu studiów podjął w 1952 roku pracę w Fabryce Płyt Pilśniowych w Świeradowie-Zdroju na stanowisku kierownika Laboratorium i Kontroli Technicznej, a wkrótce głównego technologa i kierownika Wydziału Produkcji. Następnie, w latach 1957–1970, pełnił funkcję zastępcy kierownika w Laboratorium Branżowym Płyt Pilśniowych w Czarnej Wodzie. Należy podkreślić, że w tym czasie ważną rolę w rozwoju aktywności naukowej profesora Leszka Żukowskiego odegrały staże w szwedzkich i amerykańskich placówkach badawczych. W latach 1970–1979 pracował w Zjednoczeniu Przemysłu Budowy Maszyn Ciężkich w Warszawie na stanowisku kierownika Działu Studiów.

W 1979 roku profesor Leszek Żukowski rozpoczął pracę na Wydziale Technologii Drewna w SGGW w Warszawie, gdzie pełnił przez dwie kadencje funkcję dziekana wydziału, a przez czternaście lat kierownika Katedry Organizacji, Ekonomiki i Projektowania Zakładów Przemysłu Drzewnego.

Tematyka badawcza będąca przedmiotem dociekań naukowych profesora Leszka Żukowskiego dotyczyła szeroko pojętego procesu technologicznego wytwarzania płyt drewnopochodnych. Najważniejsze kierunki badawcze to:

- racjonalne wykorzystanie drzewnych zasobów surowcowych oraz możliwości ich substytucji innymi materiałami lignocelulozowymi,
- projektowanie i konstruowanie urządzeń do defibracji,
- doskonalenie stosowania środków wiążących (zaklejających) oraz metod obróbki termicznej,
- opracowanie biologicznego oczyszczania ścieków z częściowym zamknięciem obiegu wody przy ograniczeniu jej zużycia,
- poprawianie ekonomiki przedsiębiorstw branży drzewnej.

Wszystko to wpłynęło na unowocześnienie technologii i zwiększenie wydajności oraz poprawę jakościową produkcji płyt drewnopochodnych. Wiele z wdrożonych pionierskich na skalę światową rozwiązań wyprzedzało swoje czasy, a część z nich nadal jest aktualna, odpowiadając obecnym koncepcjom technologii przyjaznym środowisku.

Ze względu na nowoczesny i oryginalny charakter prowadzonych badań dorobek publikacyjny, w tym dokumentacje konstrukcyjne i projektowe Profesora, stał się źródłem wiedzy i inspiracji

dla współczesnego pokolenia inżynierów oraz naukowców. Przełożyło się to również na znaczące podniesienie jakości nauczania. Dzięki staraniom Profesora przeprowadzono rozległe zmiany w programach studiów na kierunku technologia drewna oraz wdrożono nowe przedmioty z wykorzystaniem narzędzi informatycznych.

Profesor Leszek Żukowski powoływany był do licznych gremiów opiniotwórczych – przez cztery kadencje był członkiem Sekcji III Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych. Jako członek Komitetu Technologii Drewna Polskiej Akademii Nauk, Rady Naukowej Instytutu Gospodarki Materiałowej w Warszawie, Rady Naukowo-Technicznej przy Ministrze Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Rady Naukowej Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Przemysłu Płyt Drewnopochodnych w Czarnej Wodzie realizował ideę integracji środowisk działających na rzecz rozwoju nauk drzewnych. Przez wiele lat przewodniczył Komisji Drzewnej i był zastępcą przewodniczącego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa.

Gdy w 1995 roku profesor Leszek Żukowski przeszedł na emeryturę, nie zaprzestał działalności społecznej. W latach 1994–2002 był członkiem Rady Nadzorczej Wydawnictwa SIGMA, od 2001 roku wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego Polskiego Związku Byłych Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych, a od 2005 roku przewodniczącym Rady Naczelnej tego Związku. Sprawował również w tym czasie funkcję członka Rady Fundacji „Polsko-Niemieckie Pojednanie” oraz członka Rady Naczelnej Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, a od 2010 roku przewodniczącego Rady Fundacji Polskiego Państwa Podziemnego. W latach 2013–2020 był prezesem Zarządu Głównego Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej.

Potwierdzeniem niezwykle rozległej i wszechstronnej aktywności oraz zasług profesora Leszka Żukowskiego jako inżyniera, naukowca, nauczyciela akademickiego, organizatora nauki, społecznika, ale również powstańca i więźnia obozów koncentracyjnych są ordery i odznaczenia: Warszawski Krzyż Powstańczy (1982), Krzyż Partyzancki (1983), Krzyż Armii Krajowej (1986), Krzyż Oświęcimski (1988), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1991), Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (2005), Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (2013), Srebrny Krzyż „Za Zasługi dla ZHP” (1995), Medal Komisji Edukacji Narodowej (1989), Medal „Pro Memoria” (2005), Medal „Pro Patria” (2012), Odznaka Zasłużony dla Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego (1983), Złota Odznaka „Za Zasługi dla SGGW” (1995).

Działalność badawcza i wdrożeniowa profesora Leszka Żukowskiego, pełna pasji twórczej, charakteryzująca się ogromnym zaangażowaniem, bogatym dorobkiem naukowym, organizacyjnym i inżynierskim, miała wyjątkowy wpływ na rozwój nauk leśnych w zakresie drzewnictwa oraz polskiego przemysłu drzewnego.

prof. dr hab. Ewa Dobrowolska